

03/12/2018

**Намаляване размера на шрифтаУвеличаване
размера на шрифтаПечат Поздравителен
адрес на Българския патриарх Неофит по
повод 130-та годишнина от кончината на
Екзарх Антим I**

ВАШЕ ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО,

ОБИЧНИ В ГОСПОДА ВЛАДИКО ДАНИИЛ,

ВАШИ ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВА И ПРЕОСВЕЩЕНСТВА, УВАЖАЕМИ
ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВНОСТ, БОГОЛЮБИВИ ОТЦИ,

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

Паметта на Православната ни църква и синовната ни почит към
приснопаметния Видински митрополит и пръв Български екзарх Антим ни

събират и през тази година – в деня на изпълването на 130-та годишнина от неговата блажена кончина, за да отдадем отново заслуженото на неговата личност и епохално дело, оставило своите неизличими следи в най-новата история на православния ни народ, на неговата Църква и държава, в преломните години на възстановяването на българската църковна и държавна независимост. И тази година ние свеждаме глави пред лика на екзарх Антим и в сърдечна молитва благодарим на Всемиловичия Бог, задето в нужното за това време ни е дарил с такъв колосален йерарх, съчетал в личността си предаността към Църквата и православната ни вяра с жертвоготовността към своя народ, на който той се отдаде всецяло и докрай, за да може този народ да възкръсне от пепелта на забравата, смело и решително да отхвърли двойната – църковна и политическа зависимост, и да получи възможността да се въздигне отново в несправедливо отнетите му в миналото слава и достойнство.

На днешния ден пред нас отново оживява великият и щедро обдарен от Господа образ на монаха и духовника, на богослова и учителя, на епископа на Църквата Христова и пръв предстоятел на възстановената от забравата наша Православна църква, който не ограничи дейността си единствено до архипастирските грижи за своето паство, но проявяваше необходимата активност и на международно ниво, като разгласи из целия културен свят за неговата робска съдба на своя народ и предизвика окончателното му освобождение от всички вериги на зависимостта. За тази своя дейност беше почетен от благодарния народ с честта да оглави и първата българска държавна институция – Учредителното народно събрание, изработило и приело Конституцията на възстановената Българска държава, заедно с неговото продължение – Първото велико народно събрание, избрало първия български държавен глава в най-новата ни история.

Днес, сто и тридесет години след неговото блажено отшествие от този свят – народ, Църква и държава – всички заедно отново се прекланяме пред величието на делото и на саможертвата на Екзарх Антим и, вглеждайки се в неговия светъл образ, ние се вдъхновяваме от стореното и завещаното ни от него, за още по-усърден и всеотдаен труд в полза на светата ни Църква и скъпото ни Отечество, за може те да продължават още повече да укрепват и да се въздигат – такива, каквито искаше да ги вижда приживе и самият той, за чиито всеотдаен просперитет отдаде всички свои сили и целия си живот. Нему и на всички негови съратници – дивни и прославени герои на българската свобода и на независимостта ни – народът ни ще остава вечно признателен и благодарен, защото те живяха не за себе си, а за нас, за да

можем ние днес да живеем свободни от всяка форма на духовна, културна и политическа зависимост, и в условията на тази свобода, да градим своето настояще и бъдеще, вярно следвайки заветите на нашите отци и предци.

Вечна и блажена да бъде паметта на приснопаметния Видински митрополит и пръв Български екзарх Антим!

С отеческа в Христа обич,

† Н Е О Ф И Т

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ